

Vine vacanța...

Cu GÂNDUL la PRESA mea

Să nu vă surprindă faptul că, din nou, în acest editorial nu voi pomeni mai nimic despre informatică. Nici nu am cum! După sufocarea tuturor românilor cu povestea celor trei jurnaliști, cu povești despre inundații, alunecări de teren, tornade, ploii torențiale, grindină și după prezentarea tuturor consecințelor acestora, ce mai poate zice un om simplu?

Chiar și noi, cei de la *GInfo*, suntem ziaristi... Și când vedem cum prezintă lucrurile alți ziaristi, nu ne mai arde de editoriale...

Informația nu numai că circulă, dar și înspăimântă. Eu mă întreb uneori cât de mult o vom mai putea suporta. Ce vom face dacă vom ceda la un moment dat în fața valului informațional din care nu poți ști ce să crezi și care pe unii îi scoate din minți?

De la prostiile pe care le spun politicienii (și nu numai) care te fac să te prăpădești de răs, până la răpiri, crime, inundații care te fac să plângi în hohote, toate își fac loc în viața noastră, indiferent cât de departe se petrec de fapt. Oare cât vom mai putea suporta?

Da, e foarte adevărat că nu te obligă nimeni să privești sau să citești... Dar ești curios sau, poate, nu ai altceva de făcut! Sau poate suntem masochisto-sensibili? E ciudată această asociere, dar ar putea fi adevărată.

În ultimii ani s-a format în *România* un fel de cult, ceva de genul: vreau să fiu solidar cu durerea unora, așa că mă uit și plâng... Nu le trece durerea dacă plângi și tu! Dar se pare că asta nu prea contează...

Viața e scurtă și nu ne ajunge nici măcar cât să suferim pentru noi. Ai căzut? Nu ai timp de pierdut! Trebuie să te ridici! Ar trebui să învățăm să ignorăm știrile lacrimogene și să ne vedem de treabă! Dar... atâta timp cât lumea va plânge cu lacrimi atunci când va vedea că pisica a fost salvată din fântână, știrile nu își vor schimba stilul.

La noi televiziunile sunt pline de tragi-comic. Ne-am întors în *Grecia* antică. Iar noi, telespectatorii, suntem corul. Prima știre: râdem; a doua știre: plângem... și tot așa.

Ce învățăm noi dacă ne uităm la astfel de știri? Păi... să vedem: dacă mergem în *Irak* ne răpește cineva, dacă mergem la meci, vine *Stoica* și ne pocnește, după care vine *Becali* și ne plătește...

Mai învățăm că nu trebuie să fim prea cinstiți că nimeni nu e, că trebuie să fim atenți să nu cădem în fântână că poate murim, să nu călătorim cu mașina că poate murim, să nu... și puteți continua după bunul plac în funcție de ce vă aduceți aminte de la ultima emisiune de știri pe care ați urmărit-o (dacă a fost cu mult timp în urmă, vă puteți considera norocoși).

Totuși, un lucru e sigur bun! Vine vacanța! Aceasta este șansa noastră de a scăpa de valul de informații. Aș prefera valul mării, valul de căldură, valul tinereții sau, mai ales, valul optimismului.

În schimb... mă lovesc (sau nu) de valul *U.E.* care nici el nu știe dacă mai vine sau nu! Deocamdată, vreau să scap și de valul ăsta!

Și încă ceva! Ce părere aveți despre șuvița domnului președinte *Traian Băsescu*? Cât de mult v-a afectat pierderea ei? Deloc, dar îi stă mai bine fără? Cred că asta aude și dânsul! Dar la câte discuții despre șuviță ați participat?

Trebuie să vă mai spun că dacă veți aștepta la un moment dat ca domnișoara de la știri să anunțe că de mâine vă va merge mai bine, atunci *România* va rămâne aceeași. Nu vom reuși să o chimbăm decât atunci când vom ști că tot ceea ce ne dorim, trebuie să obținem prin forțele noastre și să nu așteptăm pomeni de la *Tăriceni*... sau diferiți *-ești*.

Dacă profesorii vor aștepta în continuare ca statul să le mai dea 2-3% la salar, dar ei nu vor face nimic în plus pentru a îmbunătăți învățământul românesc, atunci peste 50 de ani va putea fi scris un editorial aproape identic cu acesta!

În concluzie, vă urez **Vacanță plăcută!** în exclusivitate senzațională fiindcă nici nu știți ce pierdeți la recursul etapei 100% pe arema media la surprize, surprinze din dragoste pentru *Monica* în urmărire generală pentru un metru cub de cultură pentru cei trădați în dragoste de nașul care iartă.

Și în final vă adresez urarea: **Să trăiți bine!** fără bani, fiindcă pe banii voștri trăiesc bine alții...

Un ziarist

*** acest editorial este un ***
*** pamflet ***
*** și ar trebui, dacă s-ar putea, ***
*** tratat ca atare! ***

editorial

GInfo 15/5 - mai 2005